

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0040/2013

14.2.2013

JELENTÉS

a migránsok integrációjáról, ennek munkaerőpiacra gyakorolt hatásairól és a szociális biztonsági rendszerek koordinálásának külső dimenziójáról
(2012/2131(INI))

Foglalkoztatási és Szociális Bizottság

Előadó: Nadja Hirsch

A vélemény előadója (*): Juan Fernando López Aguilar, Állampolgári Jogi,
Bel- és Igazságügyi Bizottság

(*): Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 50. cikke

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	21
VÉLEMÉNY AZ ÁLLAMPOLGÁRI JOGI, BEL- ÉS IGAZSÁGÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL (*).....	24
VÉLEMÉNY A KÜLÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	29
VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	32
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	38

(*) Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 50. cikke

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a migránsok integrációjáról, ennek munkaerőpiacra gyakorolt hatásairól és a szociális biztonsági rendszerek koordinálásának külső dimenziójáról (2012/2131(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára és különösen annak 15., 18., 20., 21. és 34. cikkére,
- tekintettel az uniós szociális biztonsági rendszerek koordinációjának külső dimenziójáról szóló, 2012. március 30-i bizottsági közleményre (COM(2012)0153),
- tekintettel a migrációval és a mobilitással kapcsolatos általános megközelítésről szóló, 2011. november 18-i bizottsági közleményre (COM(2011)0743),
- tekintettel a harmadik országbeli állampolgárok integrációjának európai programjáról szóló, 2011. július 20-i bizottsági közleményre (COM(2011)0455),
- tekintettel az „Út a munkahelyteremtő fellendülés felé” című, 2012. április 18-i bizottsági közleményre (COM(2012)0173),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a harmadik országbeli állampolgárok integrációjának európai programjáról az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett bizottsági közleményről szóló, 2012. február 22-i véleményére (SOC/427),
- tekintettel a Régiók Bizottságának az integráció új európai programjáról szóló, 2012. február 16-i véleményére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. szeptember 18-i, a „Migráns vállalkozók hozzájárulása az EU gazdaságához” című saját kezdeményezésű véleményére¹,
- tekintettel az Eurofound „Az etnikai vállalkozások támogatása európai városokban” című 2011-es tanulmányára,
- tekintettel a 2012. február 20-i 2012. évi közös foglalkoztatási jelentésre,
- tekintettel a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedését segítő európai alap 2007 és 2009 között elért eredményeiről és végrehajtásának minőségi és mennyiségi szempontjairól szóló, 2011. december 5-i bizottsági jelentésre (COM(2011)0847),
- tekintettel „Az Európai Integrációs Fórum hatodik ülése: a származási országok integrációs folyamatba történő bevonása (Brüsszel, 2011. november 9–10.)” című összefoglaló jelentésre,

¹ CESE 638/2012 - SOC/449.

- tekintettel „A migránsok integrációja és ennek munkaerő-piaci hatásai” című tanulmányra (Európai Parlament, 2011),
- tekintettel „Az EMH összegző jelentése: a munkaerő iránti kereslet a migráció révén történő kielégítése” című tanulmányra (Európai Parlament, 2011),,
- tekintettel a „Gallup World Poll: a globális migráció sokszínűsége” című tanulmányra (IOM és Gallup, 2011),
- tekintettel az Eurofound „Életminőség az etnikailag sokszínű kerületekben” (2011), „A külföldi háttérrel rendelkező állampolgárok munkakörülményei” (2011) és „A migráns munkavállalók foglalkoztatása és munkakörülményei” (2007) című kiadványaira,
- tekintettel az Európa Tanács Helyi és Regionális Önkormányzatok Kongresszusa által Stuttgart városával és az Eurofounddal közösen létrehozott CLIP-hálózat (Európai Városok Hálózata a Bevándorlók Helyi Integrációs Politikájáért) kutatásaira,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak képviselői által a tanácsi ülés keretében az integrációról mint a fejlődés és a társadalmi kohézió mozgatórugójáról elfogadott 2010. május 14-i következtetésekre,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a bevándorló munkavállalók integrációjáról szóló, 2010. március 17-i véleményére (SOC/364),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a bevándorló munkavállalók integrációjáról szóló, 2010. február 17-i véleményére (SOC/362),
- tekintettel a polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európáról szóló, az Európai Tanács által 2009. december 10–11-én elfogadott Stockholmi Programra,
- tekintettel a családegyesítési jogról szóló, 2003. szeptember 22-i 2003/86/EK tanácsi irányelvre¹,
- tekintettel a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-i 2003/109/EK tanácsi irányelvre²,

¹ HL L 251., 2003.10.3., 12. o.

² HL L 16., 2004. 1.23., 44. o.

- tekintettel a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló, 2011. december 13-i 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre¹ ;
- tekintettel az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókra és intézkedésekre vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2009. június 18-i 2009/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre²,
- tekintettel a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló, 2009. május 25-i 2009/50/EK tanácsi irányelvre (a „kék kártyáról szóló irányelv”)³,
- tekintettel a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁴,
- tekintettel „Az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban (2004–2008)” című, 2009. január 14-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel a körkörös migrációról, valamint az Európai Unió és harmadik országok közötti mobilitási partnerségekről szóló, 2007. május 16-i bizottsági közleményre (COM(2007)0248),
- tekintettel a bevándorlók Európai Unióba történő beilleszkedésére vonatkozó stratégiákról és eszközökről szóló, 2006. július 6-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel a harmadik országbeli állampolgároknak az Európai Közösség területén folytatott tudományos kutatás céljából való fogadására vonatkozó külön eljárásról szóló, 2005. október 12-i 2005/71/EK tanácsi irányelvre⁷,
- tekintettel a harmadik országok állampolgárainak az Európai Unióban történő beilleszkedése keretrendszerének közös programjáról szóló, 2005. szeptember 1-jei bizottsági közleményre (COM(2005)0389),
- tekintettel „A Hágai Program: Tíz prioritás a következő öt évre – Partnerség Európának a szabadság, biztonság és jog területén való megújulásáért” című, 2005. május 10-i bizottsági közleményre (COM(2005)0184),
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak 2004. november 19-én üléselő képviselői által az Európai Unióban a bevándorlók integrációjára irányuló politika közös alapelveiről elfogadott következtetésekre,

¹ HL L 343., 2004. 1.23., 1. o.

² HL L 168., 2009. 6.30., 24. o.

³ HL L 155., 2009. 6.18., 17. o.

⁴ HL L 348., 2008. 12.24., 98. o.

⁵ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0019.

⁶ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0318.

⁷ HL L 289., 2005. 11.3., 15. o.

- tekintettel az 1999. október 15–16-i tamperei programra,
 - tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre¹,
 - tekintettel a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre²,
 - tekintettel a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre³,
 - tekintettel a 883/2004/EK rendelet és a 987/2009/EK rendelet harmadik országok e rendeletek által csupán állampolgárságuk miatt nem érintett állampolgáira való kiterjesztéséről szóló, 2010. november 24-i 1231/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁴,
 - tekintettel a szociális biztonsági rendszerek koordinálásával kapcsolatos 2012. március 30-i bizottsági javaslatokra (COM(2012)0156, COM(2012)0157, COM(2012)0158 és COM(2012)0152),
 - tekintettel az Európai Bíróság C-214/94., C-112/75., C-110/73., C-247/96., C-300/84., C-237/83., C-60/93. és C-485/07. sz. ügyekben hozott ítéleteire,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 48., 78., 79. és 352. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére, valamint az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, a Külügyi Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményeire (A7-0040/2013),
- A. mivel a munkaképes korú európai népesség 2012-től kezdődően csökken, és bevándorolás nélkül az elkövetkező tíz évben 14 millió fővel lesz kevesebb; mivel az adatok tagállamonként nagy eltérést mutatnak;
- B. mivel 2011-ben a 27 uniós tagállamban 48,9 millió külföldön született ember élt (az Unió teljes népességének 9,7%-a), 16,5 millióan (3,3%) más EU-tagállamokból, 32,4 millióan (6,4%) pedig az Unión kívülről érkeztek;
- C. mivel ez a szakemberhiány az EU mintegy 10%-os munkanélküliségi rátája (23,8 millió ember) ellenére már most látható, az elkövetkező években pedig még tovább fog nőni, és

¹ HL L 302., 2000. 2.12., 16. o.

² HL L 180., 2000. 7.19., 22. o.

³ HL L 166., 2004. 4.30., 1. o.

⁴ HL L 344., 2010. 12.29., 1. o.

például 2015-ben 380 000–700 000 informatikai álláshely betöltetlen lesz; mivel a szakemberhiány kezelésére irányuló intézkedések között szerepelnie kell az oktatást, a képzést, a készségfejlesztést és a szakmai előrelépést javító tagállami és vállalati politikáknak, új célcsoportok azonosításának és az uniós polgárok felsőoktatáshoz való fokozott és egyenlő hozzáféréseinek;

- D. mivel Eurobarometer-felmérések szerint az EU-ban a polgárok 70%-a gondolja azt, hogy gazdasági szempontból szükség van a bevándorlókra; mivel becslések szerint az EU-27 határain kívülről származó, külföldön született állampolgárok száma 32 millió, ami az össznépesség 6,5%-a;
- E. mivel a harmadik országbeli állampolgárok 20 és 64 év közötti korcsoportjában a foglalkoztatási arány uniós átlagban 10 százalékponttal a hazai népesség foglalkoztatási rátája alatt van, továbbá az EU-ban számos migráns a képzettségi szintje alatti munkát végez, illetve bizonytalan helyzetben van; ez a jelenség az általánosan alkalmazott kollektív szerződések – ahol vannak ilyenek – hatályának kiterjesztésével ellensúlyozható; mivel a szakképzett szakemberek iránti kereslet nő, és fokozottabban fog növekedni, mint az alacsonyán képzettek iránt, de a harmadik országbeli állampolgárok átlagos iskolai végzettsége alacsonyabb az uniós polgárokénál, és a migráns háttérű fiatalok körében nagyobb az esélye annak, hogy középfokú iskolai végzettség nélkül lépnek ki az oktatási és képzési rendszerből;
- F. mivel az EU ugyan a migránsok folyamatos beáramlására számíthat, a tehetségek idevonzása és megtartása érdekében a legkiválóbb elmékért azonban globális versenyt kell folytatnia; mivel a demográfiai változás és a növekvő nemzetközi verseny miatt az Uniónak foglalkoznia kell azokkal a kérdésekkel, amelyek akadályozzák az ilyen migrációt, továbbá elő kell mozdítania a szociális innovációt is;
- G. mivel a sokszínű, nyitott és toleráns társadalmak nagyobb valószínűséggel vonzzák a tudásalapú gazdaságok hajtóerejét alkotó humán és kreatív tőkével rendelkező szakképzett munkavállalókat, így Európa vonzereje függ a munkaerőpiacra való aktív belépéstől és a munkavállaláshoz való egyenlő hozzáférés biztosításától, a sikeres integráció lehetőségétől, az oktatás és a foglalkoztatás terén biztosított egyenlő hozzáféréstől és megkülönböztetésmentességtől, valamint a migráns háttérű tanulók befogadó kultúra keretében történő sikeres oktatásától és képzésétől, illetve egyenlőségük biztosításától, valamint az adminisztratív akadályok felszámolásától;
- H. mivel a nemekkel kapcsolatos sztereotípiák mélyebben gyökereznek a bevándorló közösségekben, és a migráns nők gyakrabban válnak a nők elleni erőszak különböző megnyilvánulásai, különösen a kényszerházasságok, a női nemi szervek megcsonkítása, az úgynevezett becsületbeli gyilkosságok, a kapcsolaton belüli bántalmazások, a munkahelyi szexuális zaklatás, sőt az emberkereskedelem és a szexuális kizsákmányolás áldozataivá;
- I. mivel a 2011-es Gallup World Poll számai azt mutatják, hogy világszerte kétszer annyi potenciális migráns nyilatkozik úgy, hogy munkavállalás céljából inkább csak egy meghatározott időre hagyná el országát, mint azok, akik tartósan kivándorolnának egy másik országba;
- J. mivel a foglalkoztatás a sikeres integráció kulcsfontosságú eleme, és az EU integrációs

alapelvei hangsúlyozzák, hogy a minőség, a fenntartható és megfizetett foglalkoztatás vagy önfoglalkoztatás az integrációs folyamat kulcsfontosságú részét képezi, és „a bevándorlók részvételének, az őket befogadó társadalomhoz való hozzájárulásuknak, valamint e hozzájárulásuk láthatóvá tételének központi eleme”;

- K. mivel a becslések szerint 1,9–3,8 millió bevándorló szabálytalanul él és dolgozik az EU-ban;
- L. mivel 2000 óta az új munkahelyek mintegy egynegyedének létrehozását bevándorlók hozzájárulása tette lehetővé; mivel a bevándorlók egyre nagyobb mértékben önfoglalkoztatás révén találják meg az utat a munkaerőpiacra, ennek során azonban gyakrabban ütköznek pénzügyi nehézségekbe; mivel a munkahelyteremtés terén a migráns vállalkozók és etnikai vállalatok fontos szerepet töltenek be, egyben közösségi vezetőként is működhetnek, a világpiac felé hídszerepet töltve be, hozzájárulva ezáltal az integráció fokozott sikeréhez; mivel e csoportok számára a tagállamoknak több információt kell biztosítaniuk, illetve fokozniuk kell a vállalkozni szándékozók tájékozottságát például egy egyablakos weboldal kialakításával, amely tájékoztatást nyújtana a lehetőségekről és a problémákról, az európai és nemzeti támogatási eszközökről, valamint az önfoglalkoztatás területén működő segítségnyújtó szervezetekről és szervekről;
- M. mivel a migráns háttérű tanulók az oktatási rendszerben továbbra is hátrányban vannak, és nagyobb a valószínűsége annak, hogy tanulmányaikat befejezetlenül hagyva lépnek ki az oktatási rendszerből;
- N. mivel a bürokrácia, a képesítések elismerésének, valamint a készségfejlesztési lehetőségek hiánya következtében a bevándorlók körében fokozottabb a készségkereslet és -kínálat közötti eltérés és a szellemi erőforrások ehhez kapcsolódó pazarlása, mint a honi állampolgárok körében;
- O. mivel a gazdasági globalizáció társadalmi globalizációval jár együtt, és ez mindenekelőtt az uniós polgárok és a harmadik országbeli állampolgárok külső szociális biztonsági koordinációjára gyakorol hatást;
- P. mivel az európai munkaerőpiacokon a munkaerő-piaci kereslet jobb kielégítése tekintetében a foglalkoztatási politikák és a szomszédságpolitika összekapcsolódnak;
- Q. mivel az egyes tagállamok nem tudnak majd a szociális biztonságról minden harmadik országgal kölcsönös kétoldalú megállapodást kötni, és egy ilyen vállalkozás széttöredezett rendszerhez vezetne, amelyet az uniós polgárok közötti egyenlőtlen bánásmód jellemezne; mivel ezért európai szintű fellépésre van szükség;
- R. mivel a harmadik országok állampolgárainak munkaerő-piaci integrációja és az integráció általános feladata uniós szinten a Bizottság számos főigazgatósága és az Európai Külügyi Szolgálat között oszlik meg;
- S. mivel előfordulhat, hogy nemzeti szinten sincs érvényben egységes megközelítés a különböző minisztériumok, kormányzati szintek és ügynökségek között, ugyanakkor a helyi és regionális hatóságok kulcsfontosságú szerepet játszanak az integrációs stratégiák alulról építkezés elve alapján történő végrehajtása terén;

- T. mivel a bevándorló nőket fokozottabban érinti a munkanélküliség, a rosszul fizetett munka és a készségkereslet és -kínálat közötti eltérés;
- U. mivel a migráns nőket gyakrabban foglalkoztatják olyan területeken, mint a nem hivatalos otthoni gondozás, amelyet egyes tagállamok szociális biztonsági rendszerei nem ismernek el, és mivel ennek következtében nyugdíjba vonulásukkor nem kapnak nyugdíjat, és ezért idős korukban szegénységnek vannak kitéve;
- V. mivel az EU-ban tanuló harmadik országbeli hallgatók nagy része tanulmányuk befejezését követően nem az EU-ban dolgozik;
- W. mivel a migráns háttérű tanulók esetében gyakrabban tapasztalható gyengébb iskolai teljesítmény és társadalmi kirekesztés, beleértve a munkaerő-piaci részvételükkel, a rasszizmussal, az idegengyűlölettel és a megkülönböztetéssel kapcsolatos problémákat, amelyek mind megakadályozzák munkaerő-piaci integrációjukat;
1. hangsúlyozza, hogy a munkaerő-piaci és társadalmi integráció mindkét oldalról szerepvállalást követel meg, különösen a fogadó országban a nyelvtanulás, a jogi, a politikai és a szociális rendszer, a hagyományok, a szokások és a társadalmi együttélés ismerete és tiszteletben tartása terén, másrésztől egy befogadó társadalom létrehozása, valamint a munkaerőpiachoz, az intézményekhez, az oktatáshoz, a szociális biztonsághoz, az egészségügyi ellátáshoz, az árukhöz és szolgáltatásokhoz, valamint a lakhatáshoz való hozzáférés, illetve a demokratikus folyamatokban való részvételhez való jog biztosítása útján; ennek megfelelően hangsúlyozza, hogy különös társadalmi felelősség terheli az oktatási intézményeket, vallási, a szociális, a közösségi és a migráns intézményeket, a sport- és kulturális egyesületeket, a fegyveres erőket, a szociális partnereket – különösen a szakszervezeteket –, a vállalkozásokat és a munkaközvetítő ügynökségeket, továbbá emlékeztet arra is, hogy az integrációs folyamat egyes szereplőinek különböző erősségei vannak;
 2. úgy véli, hogy az integráció iránti kölcsönös elkötelezettség csak akkor kaphatja meg a lehető legszélesebb társadalmi támogatást, ha azt horizontális feladatként fogják fel, és ha a tagállamok aktív és nyílt párbeszédet folytatnak a nyilvánossággal, és hiteles megoldásokat kínálnak az integráció aktuális kihívásaira;
 3. rámutat arra, hogy az integráció állandó és kétirányú folyamat, amelyhez a harmadik országbeli állampolgárok és a befogadó társadalom közreműködésére egyaránt szükség van. üdvözli a migránsok, a menedékkérők és a nemzetközi védelmet élvező személyek integrációjával kapcsolatos bevált gyakorlatok Unió-szerte megtalálható számos példáját, amelyeket gyakran az integrációs célkitűzések eredményes megvalósításában kulcsszerepet játszó helyi hatóságok hajtottak végre;
 4. megállapítja, hogy a leghatékonyabb integráció a helyi közösségeknél kezdődik, ezért az EU támogatását kéri a helyi és regionális hatóságok integrációs hálózatának létrehozásához, amely az alulról építkezés elve alapján az integráció érdekében működő valamennyi helyi szinten működő társadalmi szereplőt összefogja, követve a CLIP, az ERLAIM, a ROUTES, a City2City és az EURO CITIES példáját; hangsúlyozza, hogy e tekintetben különösen nagy feladat hárul a városokra és a nagyvárosokra, és javasolja ezek külön támogatását;

5. felszólítja a tagállamokat, hogy határozottan vegyék fel a küzdelmet a harmadik országok és más uniós tagállamok állampolgárainak különösen a munkakeresés során és a munkahelyen történő formális és informális megkülönböztetése ellen; úgy véli, hogy határozottan küzdeni kell a gazdasági és pénzügyi válság során fellépő megkülönböztetés és rasszizmus, valamint az ezzel együtt járó fokozott munkanélküliség ellen; hangsúlyozza, hogy a munkáltatóknak jogszabályban előírt kötelességük, hogy minden munkavállalóval szemben egyenlő bánásmódot tanúsítsanak, és az alapvető jogok előmozdításával ne alkalmazzanak velük szemben vallás, nem, etnikai hovatartozás vagy állampolgárság alapján történő megkülönböztetést, ennél fogva a megkülönböztetésmentesség és az esélyegyenlőség előmozdítása az integrációs folyamat döntő fontosságú részét képezi; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a fogadó országokban a bevándorlók tekintetében is teljesítsék a fizetési szinteket és a kollektív szerződésben foglalt jogokat; felszólítja a tagállamokat, hogy a bér- és szociális dömping elkerülése érdekében hatékonyan ellenőrizzék ezek betartását, fogadjanak el a szakmai megkülönböztetés leküzdésével kapcsolatos közös iránymutatásokat, valamint arra irányuló intézkedéseket, amelyek mérsékelik a jogi rendszer által a migránsok életére esetlegesen gyakorolt negatív hatásokat, valamint támogassák a gyorsabb növekedés ösztönzését és az egyenlőtlenségek és a jövedelmi különbségek csökkenését eredményező politikákat;
6. felhívja a tagállamokat, hogy jobban integrálják a migrációs politikákat a munkaerő tekintetében, a munkaerőhiány kezelése és a belföldi termelés előmozdítása érdekében;
7. felhívja a Bizottságot, hogy az előcsatlakozási támogatás keretében és az elért fejlődés szorosabb ellenőrzése révén tovább erősítse a bővítési országok erőfeszítéseit a romák társadalmi és gazdasági befogadásának javítására, még nagyobb figyelmet fordítva a nők és lányok helyzetére;
8. úgy véli, hogy a tagállamok integrációs politikájának és intézkedéseinek differenciáltabbnak, célzottabbnak és jobb minőségűnek kell lenniük, de elsősorban különbséget kell tenniük az eltérő célcsoportok, például a magasan és alacsonyan képzett munkavállalók, az uniós polgárok és a harmadik országok állampolgárai, az állásajánlatot kapó és nem kapó, illetve valós nyelvismerettel rendelkező vagy nem rendelkező migránsok között, továbbá a fogadó országban meglévő családi kapcsolatok szerint, ily módon elégítve ki az összes migráns igényeit; emlékeztet arra, hogy a részvétel az ilyen intézkedések rendelkezésre állásától és megfizethetőségétől, valamint attól függ, hogy biztosítanak-e jogot számukra ahhoz, hogy közvetlen családtagjaik elkísérjék őket, tartós párkapcsolati partnereik számára pedig a munkavállalási jogát;
9. emlékeztet arra, hogy az uniós migránsok mintegy fele nő, és a nők önálló migrációs jogállásának és a házastársak munkához való jogának megteremtése a tényleges beilleszkedés biztosításának döntő fontosságú elemei;
10. kéri, hogy helyi, nemzeti és európai szinten a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítéséhez hasonlóan teljességre törekvő szemléletet kövessenek; kéri az „integráció általános érvényesítése” elvének bevezetését, amelynek keretében az integrációs kérdéseket valamennyi politikai, jogalkotási és pénzügyi intézkedés során figyelembe veszik, ezért felszólítja a tagállamokat, hogy a beilleszkedéssel foglalkozó

nemzetközi kapcsolattartókat kérjék fel az e téren elért eredményekről szóló jelentés megtételére; felszólítja a Bizottságot továbbá, hogy hozza létre az integrációval foglalkozó, szolgálatokon átívelő csoportot, amely az integrációval, a (munkavállalási célú) migrációval és a munkaerő-piaci integrációval foglalkozik, és feloleli az ezzel a kérdéssel foglalkozó összes főigazgatóságot, az Európai Külügyi Szolgálatot és az érintett érdekelt feleket;

11. üdvözli az Európai Integrációs Fórum létrehozását, amely platformot biztosít a civil társadalom számára a migránsok integrációjával összefüggő kérdésekkel kapcsolatos kihívások és prioritások megvitatására; üdvözölné, ha szorosabb kapcsolatok alakulnának ki a fórum és az uniós szinten zajló politikai és jogalkotási folyamat között;
12. úgy véli, hogy a sikeres integráció magában foglalja a politikai döntéshozatali folyamatokban való részvételt is, és hogy különösen elő kell mozdítani a migránsok társadalomban való részvételét; ezért támogatja migráns háttérrel rendelkező személyek társadalomban és politikai döntésekben való részvételi lehetőségeinek kibővítését és ezek igénybevételeének előmozdítását;
13. emlékeztet a szavazójog – mint a beilleszkedés és az aktív állampolgárság fontos eszköze – fontosságára a migránsok számára, különösen helyi szinten; aggodalmát fejezi ki a kisebbségek politikában való alulreprezentáltsága miatt a kormányzat minden szintjén, többek között a tagállamok és az Európai Parlament szintjén is;
14. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy elismerjék, hogy az erős kulturális identitás nem szükségszerűen gyengíti a nemzeti identitást, és a nemzeti identitásnak kellőképpen nyitottnak és rugalmasnak kell lennie ahhoz, hogy magába fogadja a polgároknak egy pluralista állam alkotóelemeit képező, eltérő kulturális gyökereit és hátterét, és teret adjon ezeknek;
15. hangsúlyozza, hogy a származási országok munkaerő-piaci integrációval kapcsolatos felelőssége abban is áll, hogy megfizethető nyelvi és egyéb előkészítő kurzusokat és információkat biztosítsanak, a munkaközvetítő ügynökségek felelős magatartásának biztosítása érdekében felügyelik ezen ügynökségeket, valamint kapcsolatokat tartanak fent a diaszpórával és/vagy a fogadó országban működő nagykövetségek érintett szolgálataival; ennek megfelelően ösztönzi a származási országokat, hogy e tekintetben dolgozzanak ki programokat;
16. kéri, hogy a fogadó országok nyelvi és integrációs programjai – függetlenül a bevándorló kulturális hátterétől, képezésétől és szakmai tevékenységi területétől – az európai demokrácia és jogállamiság történetét, kultúráját, értékeit és alapelveit, valamint az európai emlékezést közvetítsék, és ennek során juttassák érvényre az Alapjogi Chartában foglalt jogokat és egyéb elveket, ugyanakkor küzdjenek a nemekkel kapcsolatos mélyen gyökerező sztereotípiák ellen is;
17. rámutat a migráns nők fokozott szerepére az integráció területén, mivel ők nemcsak nagy munkaerő-piaci potenciállal rendelkeznek és gyakran fontos szerepet játszanak a gyermeknevelésben és a normák és értékek közvetítésében, hanem azért is, mivel leggyakrabban őket sújtja a megkülönböztetés és az erőszak; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nők jogi és társadalmi helyzetének jelentős megerősítésére

hozzanak intézkedéseket a hátrányos megkülönböztetés megelőzése és a nők által a gazdasági és társadalmi fejlődés szempontjából hordozott potenciál kihahasznosítása érdekében;

18. felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki oktatási és kommunikációs programokat, amelyek tájékoztatják a migráns nőket jogaikról és felelőségeikről, és hozzanak létre többnyelvű tanácsadó szolgálatokat a nők számára;
19. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szorosan működjenek együtt a migráns nőkkel kapcsolatos kérdésekkel foglalkozó hálózatokkal és nem kormányzati szervezetekkel olyan, a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő politikák kidolgozása és a nemek közötti egyenlőség érvényesítése céljából, amelyek védelmezik a migráns nők emberi jogait, egyenlő esélyeket és egyben egyenlő jogokat is biztosítanak a foglalkoztatás és a munkaerőpiachoz való hozzáférés terén, és amelyek felveszik a harcot a nőkkel szembeni erőszak, munkahelyi és szexuális kizsákmányolásuk minden formájával, a női nemi szervek megcsonkításával, a tisztességtelen gyakorlatokkal, a jogellenes elvitellel, a rabszolgasággal, a kényszerházassággal és az emberkereskedelemmel szemben, illetve megakadályozzák azokat;
20. hangsúlyozza, hogy a szakképzett munkaerőhiányt a tagállamokban, valamint a vállalatokon belül is célzott oktatással és képzéssel, valamint az egész életen át tartó tanulással lehet ellensúlyozni; ezért javasolja, hogy terjesszék ki az egész életen át tartó tanulással kapcsolatos uniós mobilitási program nemzetközi dimenzióját; hangsúlyozza továbbá, hogy a migráns munkavállalók gyermekeit sújtó alacsony iskolai teljesítményt és lemorzsolódást a kiskorúak oktatáshoz való jogának biztosításával és többek között a finanszírozásra, az ösztöndíjakra, a továbbtanulásra irányuló intézkedésekkel és a tagállamok oktatási rendszereivel, valamint az ezzel összefüggő jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatos, lehető legtöbb nyelven elérhetővé tett tájékoztatással kellene kezelni; emlékeztet arra, hogy néhány tagállam sikeres duális oktatási rendszerének / duális szakképzési rendszerének köszönhető, hogy a migráns fiatalok a munkaerőpiacra be tudtak lépni és csökkent a fiatalok körében tapasztalható munkanélküliség; szükségesnek véli, hogy az oktatási szakemberek képzésben részesüljenek a sokféleség kezeléséhez, valamint annak mérlegelését, hogyan lehetne migránsokat toborozni közalkalmazotti álláshelyekre, különösen tanári állásokba; ösztönzi, hogy a tagállamok támogassák az etnikai vállalkozókat, és elismeri az integráció, a munkahelyteremtés és a közösségi vezetés terén betöltött fontos szerepüket;
21. felszólítja a tagállamokat, hogy külföldi hallgatóikat tájékoztassák a munkalehetőségekről tanulmányaik befejezését követően, és könnyítsék meg számukra a hazai munkaerőpiachoz való hozzáférést, emlékeztetve őket arra, hogy aki az országban él, ott végezte tanulmányait és ismeri a nyelvet is, az már integrálódottnak tekinthető; emellett rámutat arra, hogy az EU számára gazdasági szempontból is kedvezőtlen, ha a diplomásokra fordított forrásokat elpazarolják azzal, hogy nem találnak munkát az Unióban; ezért felszólítja a tagállamokat, hogy pontosabban mérjék fel a munkaerő iránti keresletet, és a munkahelyekre való pályázás terén teremtsenek méltányos lehetőségeket azon migráns munkavállalók számára, akik valamely uniós tagállam területén végezték tanulmányaikat;

22. emlékeztet arra, hogy az európai munkaerőpiacokon az álláskeresők nagy része az EU szomszédos országaiból kerül ki, és valódi értéket jelent e munkaerőpiacok fejlődése szempontjából, és az oktatási programok, a történelmi háttér és a nyelvek terén meglévő hasonlóságok értékes eszközként szolgálnak integrációjuk szempontjából;
23. felszólítja a Bizottságot, hogy mérlegelje egy közös európai, kritériumokon alapuló pontrendszer kidolgozásának és bevezetésének lehetőségét, amely átlátható kritériumokon alapul, az európai képesítési keretrendszer szellemével – kreditek gyűjtése és átvitele – megegyezik, és amelyben a tagállamok önkéntes alapon vehetnek részt; megállapítja, hogy ezt a rendszert a sürgetően szükséges szakképzett munkaerő bevonásának megkönnyítése érdekében hozzá lehetne igazítani a munkaerő-piaci körülményekhez;
24. hangsúlyozza, hogy az EU-ból és harmadik országokból érkező szakemberekre az azonos munkahelyen végzett egyenlő munkáért járó egyenlő díjazásra és munkafeltételekre vonatkozó elvnek kell vonatkoznia;
25. felszólítja a Bizottságot, hogy a javasolt belépési rendszerrel összefüggésben gondolja át az EURES keretében egy szabványosított állás- és képességprofilokra vonatkozó nemzetközi platform kifejlesztését, figyelembe véve az európai képesítési keretrendszer kreditek gyűjtésével és átvitelével kapcsolatos megközelítést, hogy ezzel megkönnyítse a munkakereső migránsok toborzását és készségeik, képességeik és képesítéseik összehasonlítását;
26. hangsúlyozza, hogy az európai képesítési keretrendszer kreditek gyűjtésével és átvitelével kapcsolatos megközelítésén alapuló belépési rendszerben való részvétel vonzóvá teszi a tagállamokat a harmadik országbeli szakképzett állampolgárok körében, akiknek e rendszer könnyebbséget jelent;
27. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a szakképzett munkaerő migrációja keresletorientált legyen és integrációs intézkedések kísérjék, és kéri, hogy a Bizottság és a tagállamok – régióikkal és városaikkal együttműködve – vezessék be a munkaerő iránti kereslet meghatározását és a munkavállalási célú migráció hatékonyabb irányítását szolgáló európai koordinálás közös rendszerét; ezért üdvözli a Bizottság javaslatát, amely szerint létre kell hozni a munkavállalási célú migráció irányításáról szóló párbeszédet szolgáló európai platformot, valamint 2020-ig rendszeres időközönként szisztematikusan értékelni kell az EU munkaerőpiacán jelentkező hosszú távú keresletet és kínálatot ágazatok, foglalkozások, képzettségi szintek és tagállamok szerinti bontásban; hangsúlyozza, hogy a tervnek világosan meg kell határoznia az EU-ban rövid és középtávon jelentkező munkaerőhiányt is;
28. javasolja, hogy ez a rendszer legalább a hiányszakmákat sorolja fel, és a munkáltatói adatok alapján elemezze a keresletet;
29. felszólítja a tagállamokat, hogy figyelembe véve a közösségi preferenzazáradékok, továbbá az állandó szakemberhiány ellenére és miatt mozdítsák elő az EU-n belüli mobilitást, és ennek megfelelően könnyítsék meg a más tagállamokból származó uniós polgárok toborzásának feltételeit, toborzását és integrációját is; felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak létre olyan eszközöket, amelyek az EU-n belüli mobilitáson keresztül orvosolják a munkaerő-piaci hiányosságokat, valamint ruházzanak be a munkakeresés

során sikerrel nem járó, és ezért származási országukba visszatérő uniós bevándorlók visszailleszkedését segítő szolgáltatásokba;

30. hangsúlyozza, hogy a munkavállalási célú migráció témáját nem helyénvaló a közvélemény riogatására felhasználni; megállapítja, hogy az előítéleteken és gyűlöleten alapuló, előzetesen megfogalmazott negatív vélemények aláássák a társadalom alapját képező szolidaritást, és határozottan el kell utasítani a téma populista eszközként való felhasználását;
31. emlékeztet a tömegtájékoztatás fontos szerepére a bevándorlásról és a beilleszkedésről a közvéleményben kialakult kép alakításában, és felelősségteljes újságírást szorgalmaz egymás hasonlóságainak és különbségeinek kölcsönös tiszteletben tartása és megértése előmozdítása érdekében.
32. úgy véli, hogy a migránsoknak, a menekülteknek és a menedékkérőknek könnyebb, nehézségektől mentes hozzáférést kell biztosítani a munkaerőpiachoz, és el kell érni, hogy számíthassanak formális, nem formális és informális tanulás útján megszerzett diplomáik, képzéseik és készségeik gyors és költségkímélő értékelésére és adott esetben elismerésére és validálására; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen konkrét javaslatokat arra vonatkozóan, hogy hogyan hozható létre a harmadik országbeli állampolgárok képzettségeinek és diplomáinak elismerését szolgáló mechanizmus, beleértve dokumentumok hiányában a képességek hatékony értékelését is; emlékeztet arra, hogy ennek érdekében fontos a partnerországokban az átláthatóság támogatása, ami kompetenciákat, a végzettségeket és a képességeket illeti;
33. megállapítja, hogy a munkaerő-piaci igényeket szem előtt tartó bevándorlás kedvező hatást gyakorolhat a fogadó tagállam szociális biztonsági rendszereire jól képzett munkaerő biztosításával és a versenyelőny növelésével a kulturális sokszínűség (nyelvek ismerete, külföldi tapasztalatok, mobilitás stb.) következtében;
34. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a partnerországokkal együttműködve fektessenek nagyobb hangsúlyt a gyermekmunka elleni küzdelemre azzal a céllal, hogy helyette méltányos munkahelyeket teremtsenek a felnőttek számára, és tegyék lehetővé a gyermekek számára, hogy megfelelő oktatást kapjanak;
35. a tisztességes munkakörülmények érvényesítése, javítása és védelme érdekében javasolja a szakszervezetek egyesülési szabadságának és kollektív tárgyaláshoz való jogának kivétel nélküli végrehajtását;
36. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kapcsolják össze a menekültügyi, a munkaerő-piaci és az oktatáspolitikákat, valamint biztosítsák a menedékkérők számára a munkaerőpiachoz és az oktatáshoz való mielőbbi hozzáférést;
37. felszólítja a migránsokat, hogy a lehető leggyorsabban készüljenek fel a hazai munkaerőpiacra; ebben az összefüggésben rámutat a munkaerő-piaci integráció terén bevált legjobb gyakorlatokra, például a migránsok mentorálására, az integrációs kísérleti projektekre, a „migránsok a migránsokért” programra és a szaknyelvet oktató tanfolyamokra, továbbá a migránsok tanköteles korú gyermekeinek segítésére és ösztönzésére, valamint a migráns háttérű, képzett személyek általi vállalkozásalapítás

előmozdítására;

38. hangsúlyozza, hogy a fogadó állam nyelvének elsajátítása képezi a szolgáltatásorientált európai munkaerőpiacon elért siker alapját; hangsúlyozza továbbá, hogy a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy elegendő nyelvtanulási lehetőség álljon rendelkezésre annak érdekében, hogy a nyelvi nehézségek ne képezzenek további akadályt a munka világában, és üdvözli a vállalkozások önálló kezdeményezéseit e téren;
39. ezzel összefüggésben felszólítja a tagállamokat, hogy a migránsokat jobban tájékoztassák az önfoglalkoztatás területén meglévő lehetőségekről és problémákról, az európai és nemzeti támogatási eszközökről, valamint a segítségnyújtó szervezetekről és szervekről;
40. támogatja a Bizottság azon szándékát, hogy 2015-öt az integráció európai évének nyilvánítsa, ezzel együtt szorgalmazza, hogy a Bizottság külön hangsúlyt helyezzen a munkavégzésen keresztül megvalósuló integrációra; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az integráció éve a tagállamokra vonatkozó konkrét jogszabályokat és teljesítménymérő referenciaértékeket is foglaljon magában;
41. javasolja a tagállamoknak, hogy cseréljék ki és fejlesszék tovább a munkahelyi sokszínűség előmozdítása terén bevált gyakorlatokat, mint amilyen a coaching, az induló vállalkozások támogatása, a beilleszkedési programok, a támogatott munkahelyek, a fókuszcsoporthoz tartozók, a diverzifikációs tervek, a munkavállalókkal való egyéni foglalkozás, a nyelvi és kompetenciaképzés, valamint a hátrányos megkülönböztetés elleni kampányok;
42. megállapítja, hogy számos tagállamban nincs kellőképpen biztosítva a migránsok integrációja, és ezért a hatóságok részéről további célzott erőfeszítésekre van szükség; véleménye szerint ez részben annak a hibás megközelítésnek tudható be, amely elsősorban biztonsági kockázatként tekint a migránsokra, és nem vesz tudomást kellőképpen a pozitív lehetőségekről; véleménye szerint emiatt a származási országban szerzett képesítéseket sok esetben egyáltalán nem ismerik el a kellő mértékben;
43. elismeri a körkörös (munkavállalási célú) migrációban rejlő lehetőséget arra, hogy, „háromszorosan nyertes helyzetet” eredményezzen, amely a migráns, a fogadó ország és a származási ország javát is szolgálja, és felszólítja a tagállamokat, hogy legyenek nyitottak a be- és kivándorlás e formája iránt és segítsék elő;
44. fontosnak tartja, hogy az egyén álljon a körkörös migráció középpontjában, és hogy az egyén által megszerzett ismereteket és készségeket az egyén visszatérésekor fel lehessen használni;
45. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék az együttműködést a harmadik országokkal a körkörös migráció terén, és vonják be őket a tárgyalásokba és szerződésekbe, különösen a migrációval és a mobilitással kapcsolatos általános megközelítés keretében, valamint az ahhoz kapcsolódó migrációs és mobilitási párbeszédbe és a mobilitási partnerségekbe;
46. elfogadja alternatív keretként – ha a felek egyike nem áll készen a mobilitási partnerségben rögzített valamennyi kötelezettség teljesítésére – a migrációval és a mobilitással kapcsolatos közös ütemtervek EU és harmadik országok közötti megkötését,

egyben hangsúlyozza, hogy ez csak átmeneti fázis lehet;

47. üdvözli ezzel összefüggésben a migrációval és mobilitással kapcsolatos erőforrás-központok (MMRC) tervezett létrehozását a mobilitási partnerségek és a közös ütemtervek keretébe tartozó partnerországokban, és ösztönzi az ilyen központokra vonatkozó elképzelések harmadik országok számára történő javaslatát is;
48. kéri, hogy támogassák a körkörös migrációra irányuló intelligens stratégiákat, amelyeket elősegítenek a szükséges források, jogi garanciák és feltételek a biztonságos munkahelyek létrehozása és az illegális bevándorlás megakadályozása érdekében;
49. megjegyzi, hogy az ilyenfajta sikeres együttműködés hosszú távú kötelezettségvállalást kíván meg, amihez az EU számára egyedülálló lehetőséget kínálnak pénzügyi eszközei, amelyek révén támogathatja például a körkörös migrációval is foglalkozó visszatérési és integrációs programokat;
50. hangsúlyozza a körkörös migrációra irányuló programok rugalmas kialakításának és az EJEE 8. cikkének, valamint a 2003/109/EK és a 2003/86/EK irányelvek figyelembevételének szükségességét;
51. hangsúlyozza, hogy e tekintetben ésszerű a fogadó országba való megérkezés előtt nyújtott nyelvi és kompetenciaképzés, valamint a visszatérésre való felkészítés, és emlékeztet arra a lehetőségre, hogy úgynevezett kiutazásra felkészítő irodákat („pre-departure desks”) hoznak létre a származási és fogadó országban;
52. tudva, hogy a migrációs és a munkaerő-piaci politikának szorosan össze kell függnie, e tekintetben felszólítja a Bizottságot, hogy erősítse a kapcsolatokat a munkaerőigény, a körkörös migráció, a fejlesztési, a szomszédság-, valamint a külpolitika között, és ezt kezelje prioritásként; üdvözli az EU által harmadik országokban a bevándorlás kezelésére fordított eddigi pénzügyi támogatásokat, köztük a „migrációs szakértelem II” (Migration EU Expertise II – MIEUX II) eszközt, és a lehető legnagyobb szinergiák kialakítását kéri az európai projektek finanszírozása terén az Európai Szociális Alap és a Menekültügyi és Migrációs Alap között;
53. üdvözli az integrációs politikai intézkedések kidolgozására irányuló meglévő uniós eszközöket, például a beilleszkedéssel foglalkozó nemzetközi kapcsolattartók hálózatát, az integrációról szóló európai honlapot, az integrációról szóló európai kézikönyvet, az Európai Beilleszkedési Alapot, a Menekültügyi és Migrációs Alapot, az uniós bevándorlási portált és az integráció európai moduljaira irányuló kezdeményezést;
54. emlékeztet a bevándorlók beilleszkedésével kapcsolatos közös uniós alapelvekre; sajnálatának ad hangot, amiért a tagállamok jelenleg nem használják ki teljes mértékben az Európai Beilleszkedési Alapban rejlő lehetőségeket, és emlékeztet arra, hogy az említett alap célja a közös uniós alapelvek végrehajtására irányuló tagállami intézkedések támogatása;
55. hangsúlyozza, hogy a tagállamok és a nem uniós országok nemek közötti egyenlőséget leginkább tiszteletben tartó bevándorlási politikáinak legjobb gyakorlatait kell azonosítani, megosztani és előmozdítani;

56. hangsúlyozza, hogy a lehető legjobban ki kell aknázni a polgárok európai évében (2013) rejlő lehetőségeket, hangsúlyozva a migráns nők szabad mozgását és az európai társadalomban való teljes körű részvételüket;
57. felkéri a tagállamokat, hogy a migránsok közösségeiben a nemekkel kapcsolatos mélyen gyökerező sztereotípiák elleni küzdelem jegyében szervezzenek kampányokat a migráns nők társadalmi, gazdasági, oktatási és munkaerő-piaci integrációjának és részvételének javítása és a nemi alapú erőszak elleni küzdelem céljából;
58. rámutat arra, hogy számos potenciális migránsnak a származási országában hosszú várakozási idővel kell szembesülnie a tagállamok konzuli szolgálatain, és ilyen körülmények között rendkívül nehéz a körkörös munkaviszonyba történő gyors, megbízható és zökkenőmentes munkaerő-közvetítés; ezért felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fontolják meg a közös európai konzuli szolgálat kiépítését az uniós küldöttségeken és a tagállamok nagykövetségein;
59. ösztönzi az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) személyzetének, különösen az uniós küldöttségek személyzetének a migrációval kapcsolatos általános megközelítésről szóló képzését annak biztosítása érdekében, hogy az uniós bevándorlási politika ténylegesen érvényesüljön a külső fellépések során;
60. határozottan ösztönzi az EKSZ-t, hogy törekedjen aktívabb koordinációs szerepre a migrációs politikai folyamat külső dimenziójában;
61. szem előtt tartva a szubszidiaritás elvét, felszólítja a tagállamokat, hogy azon okmányokkal nem rendelkező emberek számára, akik munkát vállalva meg tudják keresni a létfenntartásukhoz szükséges összeget, nyissák meg az utat a legalitás felé, továbbá kezeljék gyorsan és hozzáértően a jogállásra vonatkozó határozatok meghosszabbítására és az okmányok megújítására vonatkozó kérelmeket annak érdekében, hogy a migránsok részt vehessenek az érintett tagállam társadalmi, politikai és gazdasági életében; hangsúlyozza az intelligens határellenőrzés jelentőségét az EU számára, valamint a biometrikus azonosítók segítségével történő ellenőrzés lehetőségét;
62. úgy véli, hogy a bevándorlást és a tartózkodást világos, méltányos és megkülönböztetésmentes szabályoknak kell szabályozniuk, amelyeknek meg kell felelniük a jogállami normáknak nemzeti és uniós szinten egyaránt; hangsúlyozza, hogy a bevándorlási kritériumoknak könnyen érthetőeknek és hosszú ideig érvényesnek kell lenniük; megállapítja, hogy a hosszú távú tartózkodáshoz való jog megvalósulása a belátható jövőben perspektívákat nyit, és ezáltal az integráció kulcsa; hangsúlyozza, hogy a nyelvtudás fontos, de el kell utasítani kiválasztási vagy szankciós eszközként való alkalmazását, és elő kell mozdítani és támogatni kell a nyelvtanulást;
63. a 2008/115/EK és a 2009/52/EK irányelvre hivatkozva megállapítja, hogy a munkavállalási célú illegális migráció az eredményes ellenőrzés mellett a migráció jogszerű módjainak elérhetőbbé tétele révén is csökkenthető;
64. sajnálatát fejezi ki az úti okmánnyal nem rendelkező migránsok és a sikertelen menedékkérők – akik közül sokan nélkülöznek – reménytelen helyzete miatt az Unióban, és kéri, hogy találjanak az érintettek alapvető jogait maradéktalanul tiszteletben tartó

megoldásokat; megállapítja, hogy az úti okmánnyal nem rendelkező migránsoknak nagyon csekély kilátásuk van a beilleszkedésre, és hogy beilleszkedési kilátásaik javulnának, ha csatornákat nyitnának helyzetük legalizálására;

65. sajnálatát fejezi ki, amiért az állampolgársághoz való születéskori jogra vonatkozó jogszabályok módosultak néhány tagállamban, ami gyakoribbá teszi a hontalanság eseteit az Unióban.
66. hangsúlyozza, hogy a jogszerű és az illegális migráció egyaránt napjaink jelensége, és hogy a migrációs politika terén közös jogi keretre van szükség a migránsok és a potenciális áldozatok, elsősorban a nők és a gyermekek védelme érdekében, akik a migrációval összefüggésben ki vannak szolgáltatva a szervezett bűnözés különböző formáinak, például az emberkereskedelemnek; hangsúlyozza továbbá, hogy az illegális migráció közös jogi keret segítségével csökkenthető;
67. elítéli, hogy származási országaikban sok migráns nőt félrevezetnek fejlett országokba szóló munkaszerződések ígéretével, sőt néhányukat szexuális kizsákmányolás céljával szervezett bűnözők és embercsempészzel foglalkozó hálózatok elrabolják; felszólítja a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket az ilyen visszaélésszerű és embertelen magatartások elleni küzdelem terén;
68. kéri a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alakítsanak ki olyan jogszabályi kereteket, amelyek biztosítják a bevándorló nők számára az egyéni útlevel és tartózkodási engedély birtoklásához való jogot, és amelyek lehetővé teszik azt, hogy büntetőjogi szempontból felelősségre vonható legyen minden személy, aki ezeket a dokumentumokat elveszi tőlük;
69. hangsúlyozza, hogy képzettségüktől és szakmai gyakorlatuktól függetlenül a migráns nők foglalkoztatása nagyrészt a háztartási és ápolási szolgáltatásokra összpontosul; tiltakozik az ellen, hogy nagy többségük szerződés nélkül, nagyon alacsony bérért és bármiféle szociális jogosultság nélkül dolgozik;
70. üdvözlí az ILO háztartási alkalmazottakra vonatkozó 189. egyezményét, amely 2013-ban lép hatályba, és felszólítja az összes tagállamot az egyezmény haladéktalan a ratifikálására;
71. üdvözlí a szociális biztonsággal kapcsolatos koordinációról szóló hatályos uniós határozatokat, amelyekről megállapodás jött létre Algériával, Marokkóval, Tunéziával, Horvátországgal, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársasággal, Izraellel, Montenegróval, San Marinóval, Albániával és Törökországgal; felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon intézkedéseket a szociális biztonsággal kapcsolatos koordináció kérdésének harmadik országbeli állampolgárok esetében történő kezelése érdekében, és különösen a jogok megőrzésével kapcsolatban abban az esetben, amikor az Unió területét elhagyják, illetve oda visszatérnek, továbbá hogy rendeljenek az uniós migrációs politika mellé megfelelő intézkedéseket, amelyek kezelik a migránsokat illető szociális biztonsági jogokat;
72. ebben az összefüggésben üdvözlí a szociális biztonságról szóló ibér-amerikai megállapodást, és ösztönzi azon lehetőség megteremtését, hogy Portugália és Spanyolország mellett további tagállamok is csatlakozzanak ehhez a megállapodáshoz

mint az európai koordináció platformjához; hangsúlyozza, hogy míg az uniós tagállamok és harmadik országok közötti kétoldalú megállapodások jobb védelmet biztosíthatnak a társadalombiztosítás terén, az EU országai között mozgó harmadik országbeli állampolgárok számára nehéz nyomon követni, hogy a szociális biztonság terén milyen jogokkal rendelkeznek; üdvözli ezért a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy hozzanak létre a szociális biztonsági rendszerek koordinálásával kapcsolatos bevált gyakorlatok és információk cseréjét szolgáló uniós mechanizmust, továbbá javasolja, hogy az érvényes kétoldalú nemzeti megállapodásokat a Bizottság gyűjtse össze, dolgozza fel és átlátható módon tegye hozzáférhetővé; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki iránymutatást a kétoldalú megállapodást kötő tagállamok számára, hogy EU-szerte egységesebb alkalmazás valósuljon meg, tiszteletben tartva a szociális biztonság uniós koordinálását és a szociális biztonságról szóló ILO-egyezményeket egyaránt;

73. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a szociális biztonság tekintetében terjesszék ki az Unió társulási megállapodásainak gyakorlati hatókörét a harmadik országokra és nagyobb régiókra; ezért felszólít arra, hogy a szociális biztonsági rendszerek koordinálásának külső dimenziója fontos elemként kerüljön be az EU külkapcsolataiba és a harmadik államokkal folytatott tárgyalásokba;
74. rámutat, hogy noha az 1231/2010/EU rendelet elfogadása lehetővé tette a 883/2004/EK rendeletben foglalt jogok harmadik országok állampolgáira való kiterjesztését, e jogokkal csak az Unión belüli határokon átnyúló tevékenységek esetén lehet élni, ami annyit jelent, hogy a legtöbb harmadik országbeli állampolgárra nem vonatkoznak; úgy véli, hogy a szociális biztonsághoz való hozzáféréshez kapcsolódó, az uniós jogban már meglévő intézkedések, köztük az összevont engedélyről szóló irányelv, teljes mértékben végrehajtásra kerülnek;
75. üdvözli ezzel összefüggésben a 2009/50/EK irányelvben (a kék kártyáról szóló irányelvben) a harmadik országok állampolgáira kiterjesztett szabályokat, és felhívja a Bizottságot, hogy értékelje ki az említett irányelv végrehajtását és munkaerő-piaci hatásait;
76. hangsúlyozza, hogy az uniós polgárok jogait az EU-n kívül is védeni kell, valamint akkor is, amikor harmadik országokban dolgoznak vagy dolgoztak;
77. ezért kéri olyan egységes és viszonyosságon alapuló uniós megközelítés alkalmazását a harmadik országokkal szemben a szociális biztonság koordinálása terén, amely kiterjed valamennyi uniós polgárra és harmadik országbeli állampolgárra, a harmadik országbeli állampolgárok – a társulási megállapodásokból eredő és az Európai Unió Bírósága által biztosított – jogainak sérelme nélkül;
78. ebben az összefüggésben ösztönzi egy fakultatív, önkéntes és átfogó „28. rendszer” megfontolását, amely a bevándorlókra és a más uniós tagállamban tartózkodó uniós polgárokra vonatkozik;
79. üdvözli az európai egészségbiztosítási kártya létrehozását, és ösztönzi a kártya használatának további terjesztését és egyszerűsítését;
80. hangsúlyozza, hogy az európai munkaerőpiac vonzereje attól is függ, hogy a nyugdíj- és

szociális jogosultságok a származási országba való esetleges visszatérés esetén átruházhatók-e és érvényesek maradnak-e;

81. üdvözli az összevont engedélyről szóló irányelv elfogadását, amely a 883/2004/EK rendelettel összhangban lehetővé teszi a harmadik országbeli állampolgárok és túlélő hozzátartozóik számára a nyugdíjak hordozhatóságát; felszólítja a jelenlegi uniós elnökséget és a soron következő uniós elnökségeket, hogy az Európai Bizottsággal együtt kezdjenek újra tárgyalásokat a kiegészítő nyugdíjjogosultságok hordozhatóságáról szóló irányelvre irányuló javaslatról;
82. hangsúlyozza, hogy a szociális biztonsági rendszerek koordinációjának külső dimenziója terén az EU úttörő szerepet játszhat és nemzetközi szabványokat hozhat létre;
83. felhívja a figyelmet a megfelelő információs rendszerek a migránsok számára történő fejlesztésének szükségességére, a vonatkozó programokhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférést is beleértve, amelyek lehetővé teszik a migrációval kapcsolatos költségek és előnyök értékelését, továbbá segítséget nyújt a döntés meghozatalában; javasolja, hogy a bevándorlók érkezésükkor azonnal kapjanak tájékoztatást arról, milyen jogállásuk lesz visszatérésükkor; ehhez a MISSOC-rendszer (a társadalmi védelemről tájékoztató kölcsönös uniós információs rendszer) használatát szorgalmazza;
84. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szervezzenek európai és nemzeti tájékoztató kampányokat a migráns nők demokratikus életben való részvételének növelése céljából, továbbá hogy szervezzék meg és támogassák a migráns nők közötti tapasztalatcserét szolgáló platformokat;
85. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Régiók Bizottságának, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

INDOKOLÁS

Az Európai Unió a foglalkoztatáspolitikára terén fordulóponthoz érkezett. A XX. és XXI. század békeidőszakában 2012-ben első alkalommal fordult elő, hogy csökkent a munkaképes korú népesség. Növekvő bevándorlás nélkül a számuk az elkövetkező tíz évben további 14 millió fővel zsugorodik.

Ez nemcsak az európai nyugdíjrendszer egyensúlyára gyakorol hosszú távú negatív hatást, hanem közép- és rövid távon szakemberhiányt is előidéz. Ez már most is látható, az elkövetkező években pedig tovább fog fokozódni annak ellenére, hogy az EU munkanélküliségi rátája kb. 10% (23,8 millió ember). 2015-ben például Európa-szerte már 380 000–700 000 informatikai állás lesz betöltetlen.

E kettős dilemma – a munkaképes korú népesség csökkenése és a szakemberhiány – megoldására fontos lehetőséget kínál a szakképzett munkaerő bevándorlása. Az európai polgárok megértették ezt, és az Eurobarometer-felmérések azt mutatják, hogy 70%-uk az európai gazdaság számára szükségesnek tartja a bevándorlókat.

Mindazonáltal az is világos, hogy a stratégia nélküli bevándorlás nehézségeket idéz elő, és veszélyezteti az EU versenyképességét. Az EU-nak helyt kell állnia a legkiválóbb elmékért folyó globális versenyben. A tagállamoknak nem mennyiségi, hanem minőségi bevándorláspolitikát kell célként kitűzniük. Már ma is világos, hogy a magasan képzett munkaerő Európa irányába történő migrációjakihívást jelent majd. A más uniós polgárok és a harmadik országbeli migráns háttérű állampolgárok integrációja napjaink szociális kérdésévé válik.

Azonban máig is pontosan itt szorít a cipő. A tagállamok túl sokáig hagyták, hogy a bevándorlás világos koncepció nélkül valósuljon meg. Ez a fogadó ország és mindenekelőtt a bevándorlók számára frusztráló volt. Napjainkban a bevándorlókat jobban sújtja a munkanélküliség, a készségigények és a készségkínálat közötti összhang hiánya („skills mismatch”), a rosszul fizetett munka vagy az iskolaelhagyás, mint a honos állampolgárokat. Például a 20–64 éves harmadik országbeli állampolgárok korcsoportjában a foglalkoztatási ráta uniós átlagban 10 százalékponttal a hazai népesség rátája alatt van.

Eközben nem lehet eléggé hangsúlyozni a bevándorlók társadalmunkhoz való hozzájárulását. 2000 óta az új munkahelyek mintegy egynegyede a bevándorlók hozzájárulásának köszönhetően jött létre. 2011-ben a 27 uniós tagállamban 48,9 millió külföldön született ember élt (az Unió teljes népességének 9,7%-a).

Ezért egyszerre kell visszamenőleg megvalósítani az integrációt és irányított bevándorlást végrehajtani. Mindkettő csak akkor lehet sikeres, ha Európa a befogadó kultúra kontinensévé lép elő. Ilyen Európában nincs helye a társadalmi kirekesztésnek, a rasszizmusnak és a megkülönböztetésnek.

Azt is tisztán kell látni, hogy a sikeres integráció kulcsa a foglalkoztatás.

Az előadó ezért magas minőségű, differenciált és célzott integrációs politikát kér a

tagállamoktól. Ennek során mindenekelőtt a célcsoportok közötti differenciálás fontos. Integrációs kérdésekben helyi, nemzeti és európai szinten teljességre törekvő szemléletet kell követni, és az integrációt valamennyi politikai, jogalkotási és finanszírozási eszközben figyelembe kell venni („az integráció általános érvényesítése”).

Ezért a Bizottság meglévő intézkedéseit össze kell kapcsolni és jobban kell kommunikálni. Ennek első lépése egy integrációval foglalkozó, szolgálatokon átívelő csoport létrehozása lenne, amely az integrációval, a (munkavállalási célú) migrációval és a munkaerő-piaci integrációval foglalkozik, és felöleli az ezzel a kérdéssel foglalkozó összes főigazgatóságot és az Európai Külügyi Szolgálatot.

Létre kell hozni továbbá a helyi és regionális önkormányzatok integrációs hálózatát, amely az alulról felfelé építkezés elve szerint helyi szinten valamennyi társadalmi szereplőt bevonja az integráció előmozdításába.

A keresletorientált migráció előmozdítása érdekében az előadó kéri, hogy a Bizottság és a tagállamok – régióikkal és városaikkal együttműködve – vezessék be a munkaerő iránti kereslet meghatározásának közös európai rendszerét, hogy jobban fel tudják mérni és irányítani tudják a munkavállalási célú migrációt.

A Bizottságnak kritériumorientált európai pontrendszert kellene bevezetnie, amely önkéntes alapon működne. A tagállamok – amennyiben nincs saját pontrendszerük – részt vehetnének az európai rendszerben, és így a saját nemzeti bevándorláspolitikájukat kiegészíthetnék és optimalizálhatnák ezzel az eszközzel. Ezt a rendszert a sürgősen szükséges szakemberek Unióba irányuló migrációjának megkönnyítése érdekében hozzá lehetne igazítani a munkaerő-piaci körülményekhez.

A migránsok számára lehetővé kell tenni, hogy egyenlő hozzáférést kapjanak a munkaerőpiachoz, és hogy a végzettségeik, képesítéseik és készségeik gyors és költségkímélő elismerésével és validálásával számolhassanak.

Emellett a Bizottságnak szabványosított állás- és képességprofilokkal bíró nemzetközi kompetenciakeretet kellene kidolgoznia, hogy ezzel megkönnyítse a munkakereső migránsok toborzását és összehasonlítását.

Ezen túlmenően a körkörös migráció egy újabb, jövőbe mutató modellt jelent. A körkörös migráció „háromszorosán nyertes helyzetet” eredményezhet és kell eredményeznie, amelyből a migráns, a fogadó ország és a származási ország is hasznot húz.

Ezért a Bizottságnak és a tagállamoknak erősíteniük kell a harmadik országokkal a körkörös migráció terén folytatott együttműködést, amelyet be kell építeniük a tárgyalásokba és a szerződésekbe. Itt ismét teljességre törekvő szemléletre van szükség, és ki kell építeni a kapcsolatokat a munkaerőigény, a körkörös migráció, a fejlesztési politika és a külpolitika között. Mindennek a körkörös integráció intelligens stratégiájához kell vezetnie, amely a biztonságos munkahelyek létrehozása és az illegális bevándorlás megakadályozása érdekében megszabja a szükséges forrásokat, valamint a jogi garanciákat és feltételeket.

A teljességre törekvő megközelítésben helyet kell kapnia mindenekelőtt a fogadó országba

való megérkezés előtt nyújtott nyelvi és kompetenciaképzésnek, valamint a visszatérésre való felkészítésnek. Ezért ésszerű lépésnek tűnik az úgynevezett „pre-departure desks” (kiutazásra felkészítő irodák) létrehozása a származási és a fogadó országban, illetve a migrációs és mobilitási erőforrásközpontok (MMRC) tervezett bevezetése a partnerországban, amelyek a mobilitási partnerségek és „közös menetrendek” alá tartoznak. Ebben az összefüggésben az is lehetőség van arra is, hogy átgondolják egy közös európai konzuli szolgálat kiépítését az uniós küldöttségeken, amely a körkörös migráció adminisztratív részét központilag szabályozhatná.

Végezetül tisztán kell látni, hogy a gazdasági globalizáció szükségszerűen társadalmi globalizációval jár együtt, és ez mindenekelőtt az uniós polgárok és a harmadik országbeli állampolgárok szociális biztonságának külső koordinálására gyakorol hatást. Az európai munkaerőpiac vonzereje attól is függ, hogy a nyugdíj- és szociális jogosultságok átruházhatók-e, és a származási országba való esetleges visszatérés esetén érvényesek maradnak-e.

Az előadó ezért kéri, hogy tegyenek meg minden lépést egy egységes és átlátható uniós szintű rendszer létrehozása érdekében. A külső kapcsolatokban az Uniónak uniós megközelítést kell követnie a harmadik országokkal szemben a szociális biztonság koordinálása terén, amely kiterjed valamennyi uniós polgárra és harmadik országbeli állampolgárra.

Első lépésként a szociális biztonság koordinálása terén kötött uniós megállapodásokból lehet tanulni, és/vagy a szociális biztonságról szóló ibér-amerikai megállapodást meg lehet nyitni további európai országok előtt, és platformként lehet használni.

Az előadó ösztönzi egy fakultatív, önkéntes és átfogó „28. rendszer” mérlegelését is, amely a bevándorlókra és a más uniós tagállamokban tartózkodó uniós polgárokra vonatkozik.

22.1.2013

VÉLEMÉNY AZ ÁLLAMPOLGÁRI JOGI, BEL- ÉS IGAZSÁGÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL (*)

a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság részére

a migránsok integrációjáról, ennek a munkaerőpiacra gyakorolt hatásairól és a szociális biztonsági rendszerek koordinálásának külső dimenziójáról (2012/2131(INI))

A vélemény előadója: Juan Fernando López Aguilar

(*) Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 50. cikke

JAVASLATOK

Az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság felhívja a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. megállapítja, hogy 2011-ben a 27 uniós tagállamban 48,9 millió külföldön született ember élt (az Unió teljes népességének 9,7%-a), 16,5 millióan (3,3%) más EU-tagállamokból, 32,4 millióan (6,4%) pedig az Unión kívülről érkeztek;
2. úgy véli, hogy az integráció iránti kölcsönös elkötelezettség csak akkor kaphatja meg a lehető legszélesebb társadalmi támogatást, ha azt horizontális feladatként fogják fel, és ha a tagállamok aktív és nyílt párbeszédet folytatnak a nyilvánossággal, és hiteles megoldásokat kínálnak az integráció aktuális kihívásaira;
3. hangsúlyozza, hogy a munkaerő mobilitása fontos és értékes tényező az egyre inkább globalizálódó világban, amely jólétét az áruk és szolgáltatások kereskedelmének köszönheti, és a migránsok jelentős mértékben járulnak hozzá Európa jólétéhez; véleménye szerint az egyenlő munkaerő-piaci hozzáférés az integráció alapvető előfeltétele;
4. rámutat arra, hogy a demográfiai változások hatásai – idősödő lakosság, hosszabb várható élettartam és a munkaképes korú lakosság számának csökkenése – erősödni fognak az elkövetkezendő években Európában; rámutat arra, hogy a fokozódó migráció

szükségessége miatt a befogadó és hatékony integrációs politikák alapvető fontosságúak;

5. hangsúlyozza az Európa 2020 stratégiával összefüggésben az intelligens, fenntartható és befogadó növekedésre tett kötelezettségvállalásokat, ezzel összefüggésben kiemeli, hogy a migránsok jobb munkaerő-piaci integrációja számos területen potenciális előnyöket rejt magában;
6. üdvözli az integrációs politikai intézkedések kidolgozására irányuló meglévő uniós eszközöket, például a beilleszkedéssel foglalkozó nemzetközi kapcsolattartók hálózatát, az integrációról szóló európai honlapot, az integrációról szóló európai kézikönyvet, az Európai Beilleszkedési Alapot, a Menekültügyi és Migrációs Alapot, az uniós bevándorlási portált és az integráció európai moduljaira irányuló kezdeményezést;
7. elismeri, hogy a leghatékonyabb integráció a helyi közösségeknél kezdődik, ezért az EU támogatását kéri a helyi és regionális hatóságok integrációs hálózatának létrehozásához, amely az alulról építkezés elve alapján az integrációval foglalkozó valamennyi helyi szinten működő társadalmi szereplőt összefogja, követve a CLIP¹, az ERLAIM², a ROUTES, a City2City és az EURO CITIES projektek példáját; hangsúlyozza, hogy e tekintetben különösen nagy feladat hárul a városokra és a nagyvárosokra, és javasolja ezek külön támogatását;
8. úgy véli, hogy a bevándorlást és a tartózkodást világos, méltányos és megkülönböztetésmentes szabályoknak kell szabályozniuk, amelyeknek meg kell felelniük a jogállami normáknak nemzeti és uniós szinten; hangsúlyozza, hogy a bevándorlási kritériumoknak könnyen érthetőnek és hosszú ideig érvényesnek kell lenniük; megállapítja, hogy a hosszú távú tartózkodáshoz való jog megvalósulása a belátható jövőben perspektívákat nyit, és ezáltal az integráció kulcsa; hangsúlyozza, hogy a nyelvtudás fontos, de el kell utasítani kiválasztási vagy szankciós eszközként való alkalmazását, és elő kell mozdítani és támogatni kell a nyelvtanulást;
9. úgy véli, hogy a személyek szabad mozgásának elvét kell alkalmazni többek között a belső piac megfelelő működésének elősegítése érdekében; megállapítja, hogy az Európai Unióba bevándoroltak számára lehetővé kell tenni, hogy az egész Unió területén igénybe vegyék a munkával töltött életük során általuk felhalmozott szociális és munkajogi jogosultságokat;
10. hangsúlyozza, hogy a jogszerű és az illegális migráció egyaránt napjaink jelensége, és hogy a migrációs politika terén közös jogi keretre van szükség a migránsok és a potenciális áldozatok, elsősorban a nők és a gyermekek védelme érdekében, akik a migrációval összefüggésben ki vannak szolgáltatva a szervezett bűnözés különböző formáinak, például az emberkereskedelemnek; hangsúlyozza továbbá, hogy az illegális migráció közös jogi keret révén visszaszorítható;
11. úgy véli, hogy a sikeres integráció magában foglalja a politikai döntéshozatali folyamatokban való részvételt is, és hogy különösen elő kell mozdítani a migránsok társadalomban való részvételét; ezért támogatja migráns háttérrel rendelkező személyek

¹ A migránsok helyi integrációs politikáját kidolgozó városok európai hálózata

² Európai regionális és helyi önkormányzatok a migránsok integrációjáért

társadalomban és politikai döntésekben való részvételi lehetőségeinek kibővítését és ezek igénybevételeinek előmozdítását;

12. a 2008/115/EK és a 2009/52/EK irányelvre hivatkozva megállapítja, hogy a munkavállalási célú illegális migráció az eredményes ellenőrzés mellett a migráció jogszerű módjainak elérhetőbbé tétele révén is csökkenthető;
13. hangsúlyozza, hogy a migránsok sikeres integrációjának biztosítása érdekében biztosítani kell a hátrányos megkülönböztetést tiltó jogszabályok betartását, és a jogsértéseket szankcionálni kell; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy különösen fontos, hogy a származáson vagy valláson alapuló hátrányos megkülönböztetés semmilyen formája nem engedhető meg;
14. rámutat arra, hogy az integráció állandó és kétirányú folyamat, amelyhez a harmadik országbeli állampolgárok és a befogadó társadalom közreműködésére egyaránt szükség van; üdvözlöi a migránsok, a menedékkérők és a nemzetközi védelmet élvező személyek integrációjával kapcsolatos bevált gyakorlatok Unió-szerte megtalálható számos példáját, amelyeket gyakran az integrációs célkitűzések eredményes megvalósításában kulcsszerepet játszó helyi hatóságok hajtottak végre;
15. fontos kiindulópontnak tartja a helyi, regionális és nemzeti szinten hozott integrációs intézkedéseket; úgy véli, hogy ehhez a társadalombiztosítási és az egészségügyi rendszerhez való megkülönböztetésmentes hozzáférésre és az oktatás terén célcsoportokra irányuló támogatási intézkedésekre van szükség; hangsúlyozza, hogy valamennyi tagállamban hiánytalanul ki kell építeni és jól fel kell szerelni a diszkrimináció elleni fellépést szolgáló, konkrét szankcionálási jogokkal rendelkező panasztételi és tanácsadási struktúrákat;
16. megállapítja, hogy számos tagállamban nincs kellőképpen biztosítva a migránsok integrációja, és ezért a hatóságok részéről további célzott erőfeszítésekre van szükség; véleménye szerint ez részben annak a hibás megközelítésnek tulajdonítható, amely elsősorban biztonsági kockázatként tekint a migránsokra; a pozitív lehetőségek túl kevés figyelmet kapnak; véleménye szerint emiatt a származási országban szerzett képesítéseket sok esetben egyáltalán nem ismerik el a kellő mértékben;
17. emlékeztet a bevándorlók beilleszkedésével kapcsolatos közös uniós alapelvekre; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok nem használják ki az Európai Beilleszkedési Alap által kínált lehetőségeket, és emlékeztet arra, hogy az alap célja, hogy támogassa a közös alapelvek végrehajtására irányuló tagállami fellépéseket;
18. rámutat a legális migránsok által a munkavállalási lehetőségek terén tapasztalt akadályokra és hátrányos megkülönböztetésre;
19. hangsúlyozza, hogy a munkavállalási célú migráció témáját nem helyénvaló a közvélemény riogatására felhasználni; megállapítja, hogy az előítéleteken és gyűlöleten alapuló, előzetesen megfogalmazott negatív vélemények aláássák a társadalom alapját képező szolidaritást, és határozottan el kell utasítani a téma populista eszközként való felhasználását;

20. emlékeztet a szavazójog – mint a beilleszkedés és az aktív állampolgárság előmozdításának fontos eszköze – fontosságára a migránsok számára, különösen helyi szinten; aggódalmát fejezi ki a kisebbségek politikában való alulreprezentáltsága miatt a kormányzat minden szintjén, többek között a tagállamok és az Európai Parlament szintjén is;
21. sajnálatát fejezi ki az úti okmánnyal nem rendelkező migránsok és a sikertelen menedékkérők – akik közül sokan nélkülöznek – reménytelen helyzete miatt az Unióban, és kéri, hogy találjanak az érintettek alapvető jogait maradéktalanul tiszteletben tartó megoldásokat számukra; megállapítja, hogy az úti okmánnyal nem rendelkező migránsoknak nagyon csekély kilátásuk van a beilleszkedésre, és hogy beilleszkedési kilátásaik javulnának, ha csatornákat nyitnának helyzetük legalizálására;
22. emlékeztet arra, hogy az EU migránsainak mintegy fele nő; hangsúlyozza, hogy a nők önálló migrációs jogállásának és a házastársak munkához való jogának megteremtése a tényleges beilleszkedés biztosításának döntő fontosságú elemei;
23. sajnálatát fejezi ki az állampolgársághoz való születéskori jogra vonatkozó jogszabályok változásai miatt egyes tagállamokban, ami gyakoribbá teszi a hontalanság előfordulását az Unióban.
24. emlékeztet a tömegtájékoztatás fontos szerepére a bevándorlásról és a beilleszkedésről a közvéleményben kialakult kép alakításában, és felelősségteljes újságírást szorgalmaz egymás hasonlóságainak és különbözőségeinek kölcsönös tiszteletben tartása és megértése előmozdítása érdekében.
25. üdvözli az Európai Integrációs Fórum létrehozását, amely platformot biztosít a civil társadalom számára a migránsok integrációjával összefüggő kérdésekkel kapcsolatos kihívások és prioritások megvitatására; üdvözölné, ha szorosabb kapcsolatok alakulnának ki a fórum és az uniós szinten zajló politikai és jogalkotási folyamat között;

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	10.1.2013
A zárószavazás eredménye	+ : 27 - : 17 0 : 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Jan Philipp Albrecht, Edit Bauer, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Philip Claeys, Carlos Coelho, Ioan Enciu, Frank Engel, Cornelia Ernst, Kinga Gál, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu, Anthea McIntyre, Louis Michel, Claude Moraes, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Renate Sommer, Rui Tavares, Nils Torvalds, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Alexander Alvaro, Dimitrios Droutsas, Mariya Gabriel, Ana Gomes, Stanimir Ilchev, Iliana Malinova Iotova, Jean Lambert, Marian-Jean Marinescu, Joanna Senyszyn
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Iuliu Winkler

6.12.2012

VÉLEMÉNY A KÜLÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság részére

a migránsok integrációjáról, ennek munkaerőpiacra gyakorolt hatásairól és a szociális biztonsági rendszerek koordinálásának külső dimenziójáról
(2012/2131(INI))

A vélemény előadója: Cristian Dan Preda

JAVASLATOK

A Külügyi Bizottság felhívja a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. támogatja a migrációs és mobilitási párbeszédék kétoldalú kapcsolatok tágabb keretében történő egységessé tételét, valamint a mobilitási partnerségek megkötését, és úgy véli, hogy ennek keretében prioritást kell adni az európai szomszédság egészének;
2. határozott meggyőződése, hogy a migrációs és mobilitási párbeszédék alapvető célja az, hogy támogassa és ösztönözze a jogszerű migrációt, többek között a munkaerő-migrációt; felszólít ezért, hogy a partnerségeken belül tegyenek konkrét fellépéseket, hogy megkönnyítsék a migrációt, elsősorban a migráns munkavállalók képesítéseinek elismerése révén;
3. elfogadja alternatív keretként – ha a felek egyike nem áll készen a mobilitási partnerségben rögzített valamennyi kötelezettség teljesítésére – a migrációval és a mobilitással kapcsolatos közös ütemtervek EU és harmadik országok közötti megkötését, egyben hangsúlyozza, hogy ez csak átmeneti időszak lehet;
4. javasolja, hogy a szociális biztonsági jogok hordozhatóságának biztosítása érdekében vegyenek fel egységes szociális biztonsági záradékot a társulási megállapodásokba, valamint egységes és viszonyosságon alapuló uniós szintű szociális biztonsági megállapodás érdekében folytassanak tárgyalásokat azokkal az országokkal, amelyekkel nem kötöttek társulási megállapodást, biztosítva az uniós és nemzeti jogszabályok maradéktalan betartását;
5. ösztönzi az EU-t, hogy töltsön be globális szintű vezető szerepet a szociális jogok

hordozhatóságát illetően, és mozdítson elő – különösen az ILO keretében zajló – tárgyalásokat a világ más régióival a szociális védelemről és a szociális biztonság koordinációjáról;

6. hangsúlyozza, hogy ha jól irányítják, a migráció – különösen pedig a körkörös migráció – kedvező hatással van az EU-ra és hozzájárulhat a harmadik országokkal fenntartott jobb kapcsolatokhoz, fokozva a kölcsönös megértést és együttműködést az emberek közötti kapcsolatok segítségével;
7. hangsúlyozza, hogy különösen konfliktust követő helyzetekben a körkörös migráció hasznos eszköz lehet, amellyel megkönnyíthető a diaszpóra támogatása a származási ország újjáépítésében és elősegíthető egy állandó kapcsolat kialakítása a származási ország és a rendeltetési ország között;
8. megjegyzi, hogy az ilyenfajta sikeres együttműködés hosszú távú kötelezettségvállalást kíván meg, amihez az EU számára egyedülálló lehetőséget kínálnak pénzügyi eszközei, amelyek révén támogathatja például a körkörös migrációval is foglalkozó visszatérési és integrációs programokat;
9. határozottan ösztönzi az EU-t, hogy erősítse meg a menedékkérők nemzetközi védelmére irányuló kötelezettségvállalását; ennek érdekében:
 - a) hangsúlyozza, hogy az EU-nak lehetővé kell tennie, hogy az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal kiterjedtebb együttműködést folytathasson a harmadik országokkal annak érdekében, hogy megkönnyítse a közös európai menekültügyi rendszer végrehajtását és segítse őket menekültügyi rendszerük és a menekültüggyel kapcsolatos nemzeti jogszabályaik megerősítésében;
 - b) ösztönzi a regionális védelmi programok megerősítését és adott esetben új programok végrehajtását;
 - c) ösztönzi az együttműködést az ENSZ menekültügyi főbiztosával a Genfi Menekültügyi Egyezmény hatékony végrehajtásának előmozdítása végett;
10. üdvözli az uniós bevándorlási portál, illetve a migrációs és mobilitási erőforrásközpontok létrehozását, és ösztönzi a származási országokat, hogy vegyenek részt benne és támogassák a leendő migránsokat azzal, hogy a körkörös migrációra vonatkozóan tájékoztatással és ösztönzőkkel szolgálnak;
11. ösztönzi az Európai Külügyi Szolgálat személyzetének, különösen az uniós képviselőket dolgozóknak a migrációval kapcsolatos általános megközelítésre irányuló továbbképzését annak érdekében, hogy külső fellépései során biztosítani lehessen az EU bevándorláspolitikájának hatékony érvényesítését;
12. határozottan ösztönzi az EKSZ-t, hogy törekedjen aktívabb koordinációs szerepre a bevándorláspolitikai folyamat külső dimenziójában.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	3.12.2012
A zárószavazás eredménye	+: 46 -: 2 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Sir Robert Atkins, Frieda Brepoels, Arnaud Danjean, Marietta Giannakou, Andrzej Grzyb, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Krzysztof Lisek, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, María Muñiz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Tokia Saifi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Werner Schulz, Laurence J.A.J. Stassen, Charles Tannock, Sir Graham Watson
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Laima Liucija Andrikiienė, Marije Cornelissen, Elisabeth Jeggle, Agnès Le Brun, Carmen Romero López, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Ivo Vajgl, Luis Yáñez-Barnuevo García, Paweł Zalewski, Janusz Władysław Zemke
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Danuta Jazłowiecka, Giovanni La Via

7.11.2012

VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság részére

a migránsok integrációjáról, a munkaerőpiacra gyakorolt hatásairól és a szociális biztonsági rendszerek koordinálásának külső dimenziójáról (2012/2131(INI)).

A vélemény előadója: Joanna Senyszyn

JAVASLATOK

A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság felhívja a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel a migráns nők egyre fontosabb szerepet játszanak mind a származási, mind a célországok gazdaságában és munkaerőpiacán;
- B. mivel a nemekkel kapcsolatos sztereotípiák mélyebben gyökereznek a bevándorló közösségekben, és a migráns nők gyakrabban válnak a nők elleni erőszak különböző megnyilvánulásai, különösen a kényszerházasságok, a női nemi szervek megcsönkítése, az úgynevezett becsületbeli gyilkosságok, a kapcsolaton belüli bántalmazások, a munkahelyi szexuális zaklatás, sőt az emberkereskedelem és a szexuális kizsákmányolás áldozataivá;
- C. mivel a migráns nők gyakran a megkülönböztetés, a sztereotípiák, a méltánytalan bánásmód és a munkacélú kizsákmányolás leginkább veszélyeztetett áldozatai, gyakran nem férnek hozzá a szociális szolgáltatásokhoz és a jogi védelemhez, továbbá fizikai, érzelmi, gazdasági és szexuális bántalmazásnak vannak kitéve;
- D. mivel a társadalmi kirekesztés a megnövekedett veszélyeztetettség egyik kulcsfontosságú tényezője, mivel nagyszámú nő és lány lesz emberkereskedelem áldozata, és mivel, míg a nőkkel gyakran szexuális kizsákmányolás céljából kereskednek, addig a lányok jelentős számban esnek a különböző célú emberkereskedelem áldozataivá, ideértve a koldulásra kényszerítést, a munkacélú kizsákmányolást, a szervkereskedelmet és a jogellenes örökbefogadást is;
- E. mivel elengedhetetlenül szükséges, hogy a migráns nők lehetőséget kapjanak az uniós

munkaerőpiacra való biztonságos és jogszerű belépésre;

- F. mivel sok más nőhöz hasonlóan a migráns nők is szenvednek a gazdasági és pénzügyi válság súlyos hatásaitól;
- G. mivel a migráns nőket gyakrabban foglalkoztatják olyan területeken, mint a nem hivatalos otthoni gondozás, amelyet egyes tagállamok szociális biztonsági rendszerei nem ismernek el, és mivel ennek következtében nyugdíjba vonulásukkor nem kapnak nyugdíjat, és ezért idős korukban szegénységnek vannak kitéve;
- H. mivel a migráns nőket jelentősen érinti a harmadik országokban szerzett felsőoktatási és szakmai képesítések leminősítése és el nem ismerése, aminek következtében szakképzést nem igénylő és szociálisan szabályozatlan állásokban próbálnak majd elhelyezkedni;
1. hangsúlyozza, hogy növelni kell a migráns nők jogainak tudatosulását, tiszteletben tartását, érvényesítését és védelmét az Unió valamennyi bevándorlási, integrációs, foglalkoztatási és szociális politikájában;
 2. rámutat arra, hogy a képzettség, javadalmazás és elismertség tekintetében a migránsok, különösen a migráns nők gyakran a munkaerőpiac legalacsonyabb foglalkoztatási szintjein találhatók, és ezért a foglalkoztatási viszonyok bizonytalansága sokkal nagyobb a migráns munkavállalók esetében;
 3. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szorosan működjenek együtt a migráns nőkkel kapcsolatos kérdésekkel foglalkozó hálózatokkal és nem kormányzati szervezetekkel olyan, a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő politikák kidolgozása és a nemek közötti egyenlőség érvényesítése céljából, a migráns nők emberi jogainak védelme érdekében; hogy az egyenlő jogok mellett biztosítsanak egyenlő esélyeket a foglalkoztatás és a munkaerőpiachoz való hozzáférés terén; és hogy vegyék fel a harcot a nőkkel szembeni mindenfajta erőszak, szexuális és munkacélú kizsákmányolás, a nemi szervek megcsonkítása, tisztességtelen gyakorlatok, emberrablás, rabszolgaság, kényszerházasság és nőkereskedelem ellen, illetve akadályozzák meg azokat;
 4. sürgeti a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki megfelelő, az európai és a nemzeti jogszabályokkal tökéletes összhangban álló politikákat; hogy hajtsanak végre a migráns nők zökkenőmentes és igazságos integrációját elősegítő intézkedéseket, ideértve a jogállás megszerzését, a harmadik országokban megszerzett képesítések és az oktatási szintek elismerését, a szociális biztonsági rendszerekhez való hozzáférést, a tisztességes munkabérhez való jogot, az egészségügyi ellátáshoz, a munkahelyi egészségvédelem és biztonság szabályaihoz, a gyermekgondozási lehetőségekhez, oktatáshoz, szociális ellátásokhoz, képzéshez és az egész életen át tartó tanuláshoz, a társadalombiztosítási ellátásokhoz való hozzáférést, illetve a fogadó országok munkaügyi jogszabályai nyújtotta védelmet; és hogy vonják be a szakszervezeteket, a nem kormányzati szervezeteket és a civil társadalmat e politikák és intézkedések kidolgozásába;
 5. felkéri a tagállamokat és a regionális és helyi hatóságokat, hogy kifejezetten a migráns nőkhöz intézett kampányok, az egészségügyi központokban megszervezett beszélgetések

és a migráns nőkkel foglalkozó nem kormányzati szervezetekkel folytatott fokozottabb együttműködés útján tegyék lehetővé e csoport számára az információk elérését és szexuális és reprodukív jogaik gyakorlását;

6. felhívja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a helyi intézmények mozgósításáról a migráns nők aktív társadalmi részvételének, képviselésének és érdekvédelmének biztosítása céljából, ami elősegíti társadalmi beilleszkedésüket és bekapcsolja őket a helyi közösségek életébe;
7. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a családegyesítés keretében érkező migráns nők számára biztosítsanak a házastársuktól független jogállást, lehetőleg az érkezésüktől számított egy éven belül;
8. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy adjanak tartózkodási engedélyt a migráns nők és lányok, különösen a testi és lelki erőszak áldozatai számára, és hogy biztosítsák, hogy védelmük érdekében minden igazgatási intézkedést megtesznek, ideértve a segítségnyújtási és védelmi rendszerekhez való hatékony hozzáférést is;
9. kéri a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alakítsanak ki olyan jogszabályi kereteket, amelyek biztosítják a bevándorló nők számára az egyéni útlevel és tartózkodási engedély birtoklásához való jogot, és amelyek lehetővé teszik azt, hogy büntetőjogi szempontból felelősségre vonható legyen minden személy, aki ezeket a dokumentumokat elveszi tőlük;
10. felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre és támogassanak a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő joggyakorlatot a migráns munkavállalók felvételének szabályozására, és hogy könnyítsék meg a migráns nők hozzáférését és konzultációját az adott nyelveken a munkajogra, a szociális, gazdasági és munkavállalói jogaikra, a jogi és civil segítségre vonatkozó információkat illetően, valamint hogy szükség esetén biztosítsák az olcsó jogorvoslat elérhetőségét;
11. felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki oktatási és kommunikációs programokat, amelyek tájékoztatják a migráns nőket jogaikról és felelősségeikről, és hozzanak létre többnyelvű tanácsadó szolgálatokat a nők számára;
12. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy megfigyelési rendszert, amely a migráns nők munkaerő-piaci helyzetét a minimálbérek, a munkakörülmények és a munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági szabályok hatékony végrehajtása szempontjából vizsgálja;
13. felhívja a tagállamokat, hogy megfelelő mutatók alapján készítsenek pontos, összehasonlítható és lényegi statisztikákat a migráns nők helyzetéről az élet különböző területein;
14. sürgeti a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki hatékony és átlátható szabályozást a harmadik országokban megszerzett oktatási és szakképesítések elismerésére annak érdekében, hogy a migráns nők könnyebben tudjanak bejutni a munkaerőpiacra, és hogy ne kelljen a képzettségüknél alacsonyabb szinten munkát vállalniuk; hogy hozzanak létre képzési lehetőségeket a szakértelemmel nem rendelkező nők számára; és hogy biztosítsák a migráns nőknek a hozzáférést a szakképzéshez és az egész életen át tartó tanuláshoz,

munkajogban jártas szaktanácsadókhöz, valamint az ingyenes vagy alacsony költségű nyelvtanfolyamokhoz;

15. hangsúlyozza, hogy képzettségi szintjüktől és szakmai gyakorlatuktól függetlenül a migráns nők foglalkoztatása nagyrészt a háztartási és ápolási szolgáltatásokra összpontosul; tiltakozik az ellen, hogy nagy többségük szerződés nélkül, nagyon alacsony bérért és bármiféle szociális jogosultság nélkül dolgozik;
16. úgy véli, hogy a tagállamok integrációs politikái és intézkedései képesítés és származás alapján nem tehetnek különbséget a migránsoknak a befogadó országokhoz való hozzáféréseben és ottani beilleszkedésében, ezáltal is küzdve az uniós polgárok és a harmadik országok állampolgárai, valamint az állásajánlattal rendelkező vagy nem rendelkező migránsok megkülönböztetése ellen; úgy véli, hogy fel kell venniük a küzdelmet az illegális foglalkoztatás körében előforduló kizsákmányolás valamennyi formája ellen is;
17. felkéri a tagállamokat, hogy haladéktalanul ratifikálják a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek a háromoldalú szervezet által 2011-ben a háztartási alkalmazottak megfelelő munkakörülményeinek és a többi munkavállalóival azonos munkaügyi alapjogok biztosítása céljából elfogadott, a háztartási alkalmazottakról szóló 189. sz. egyezményét;
18. hangsúlyozza, hogy a teljes körű integrációnak figyelembe kell vennie a családdegyesítéshez való jogot, az eltartott családtagok után járó támogatásokhoz (családi támogatáshoz) való jogot és a családtámogatási közszolgáltatásokhoz – így a bölcsődei, óvodai és iskolai elhelyezéshez – való hozzáférést;
19. elítéli, hogy származási országaikban sok migráns nőt vezetnek félre fejlett országokba szóló munkaszerződések ígéretével, vagy akár rabolnak el maffiák és embercsempészzel foglalkozó hálózatok szexuális kizsákmányolás céljával; felkéri a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket ezzel a visszaélészerű és embertelen magatartással szemben;
20. hangsúlyozza, hogy a migráns nők sokszor többszörös megkülönböztetést szenvednek női mivoltuk és migráns hátterük, emellett valamely etnikai kisebbséghez való tartozásuk, illetve fogyatékosságuk miatt; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a migráns nők védelmét a bántalmazás, a visszaélés, a zaklatás, a nemi alapú erőszak és a megkülönböztetés minden formájával szemben, és hogy biztosítsák jogukat arra, hogy jogi tanácsot kérjenek a velük rosszul bánó munkaadókkal szemben;
21. felkéri a tagállamokat, hogy a migránsok közösségeiben a nemekkel kapcsolatos mélyen gyökerező sztereotípiák elleni küzdelem jegyében szervezzenek kampányokat a migráns nők társadalmi, gazdasági, oktatási és munkaerő-piaci integrációjának és részvételének javítása és a nemi alapú erőszak elleni küzdelem céljából;
22. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szervezzenek európai és nemzeti tájékoztató kampányokat a migráns nők demokratikus életben való részvételének növelése céljából, továbbá hogy szervezzék meg és támogassák a migráns nők közötti tapasztalatcserét szolgáló platformokat;
23. felhívja a tagállamokat, hogy tájékoztassák a migráns női munkavállalókat jogaikról, a

panasztételi eljárásokról és a munkavállalói jogokat védő csoportok elérhetőségeiről;

24. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a származási országban befizetett nyugdíjjárulékok elismerését és azt, hogy az egy adott tagállamban megszerzett nyugdíjjogosultságokat át lehessen vinni a migráns nő származási országába;
25. felhívja a Bizottságot, hogy az előcsatlakozási támogatás keretében és az elért fejlődés szorosabb ellenőrzése révén tovább erősítse a bővítési országok erőfeszítéseit a romák társadalmi és gazdasági befogadásának javítására, még nagyobb figyelmet fordítva a roma nők és lányok helyzetére;
26. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy alkossanak foglalkozási profilokat a migráns nők számára, és hogy gyűjtsenek adatokat a migráns nők munkaerő-piaci integrációjáról;
27. hangsúlyozza, hogy a tagállamok és a nem uniós országok nemek közötti egyenlőséget leginkább tiszteletben tartó bevándorlási politikáinak legjobb gyakorlatait kell azonosítani, megosztani és előmozdítani;
28. hangsúlyozza, hogy a lehető legjobban ki kell aknázni a polgárok európai évében (2013) rejlő lehetőségeket, kiemelve a migráns nők szabad mozgását és az európai társadalomban való teljes körű részvételüket.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	6.11.2012
A zárószavazás eredménye	+ : 12 - : 8 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Regina Bastos, Bauer Edit, Emine Bozkurt, Marije Cornelissen, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Sophia in 't Veld, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Morvai Krisztina, Norica Nicolai, Siiri Oviir, Joanna Senyszyn, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Anna Záborská, Inês Cristina Zuber
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Minodora Cliveti, Silvia Costa, Mariya Gabriel, Kartika Tamara Liotard

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	24.1.2013
A zárószavazás eredménye	+ : 34 - : 0 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Edit Bauer, Heinz K. Becker, Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Milan Cabrnich, Alejandro Cercas, Minodora Cliveti, Marije Cornelissen, Emer Costello, Andrea Cozzolino, Frédéric Daerden, Sari Essayah, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Jean Lambert, Thomas Mann, Csaba Óry, Siiri Oviir, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu, Andrea Zanzi
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Georges Bach, Malika Benarab-Attou, Sergio Gutiérrez Prieto, Richard Howitt, Paul Murphy, Jens Nilsson, Ria Oomen-Ruijten